

Sygn. akt V CSK 216/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa AS

przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej "S." Spółce Akcyjnej

z udziałem interwenienta ubocznego P. Spółki Akcyjnej

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lipca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to wymagania konstrukcyjne, bez których spełnienia środek taki nie jest skargą i z tego względu braki te nie podlegają uzupełnieniu.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Należało więc w pierwszej kolejności odpowiedzieć, czy skarga zawiera element konstrukcyjny, w tym wypadku uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, tj. jurydyczny wywód przedstawiający zagadnienie prawne, gdyż do tej przesłanki odwołała się skarżąca. Tymczasem przedstawiła pytanie „czy pominięcie ujawnienia powikłań pooperacyjnych w kartotece pacjenta w sytuacji, kiedy one rzeczywiście występują, leczenie można uznać za należyście przeprowadzone”.

Sąd Apelacyjny oparł jednak ustalenie o prawidłowości przeprowadzenia przez pozwanego leczenia powódki także na innych środkach dowodowych, w tym na opiniach biegłych. Po wtóre wyartykułowane stwierdzenia nie zostały odniesione do żadnych przepisów prawnych. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie rzeczy stanowi polemikę z ustalonym stanem faktycznym sprawy. W rezultacie należało przyjąć, że skarżąca przedstawiła problem faktyczny, a nie prawny. Podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na przedstawieniu tego zagadnienia przez jego sformułowanie, z przytoczeniem argumentów prawnych, które mogą prowadzić do różnych wyników (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepublikowane i z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.